

2. De allmänna principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar utgör i regel inte hinder för att en medlemsstat, vad gäller en sådan produkt som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, avskaffar den skattelättnad som föreskrevs för produkten före den dag då skattelättnaden i enlighet med nationell lagstiftning ursprungligen skulle upphöra att gälla. Det måste i vart fall inte föreligga synnerliga skäl för att skattelättnaden ska kunna avskaffas. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det nationella målet göra en konkret helhetsbedömning av huruvida dessa principer iakttagits.

(¹) EUT C 183, 19.7.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 september 2009 (begäran om förhandsavgörande från Thüringer Oberlandesgericht — Tyskland) — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) mot Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

(Mål C-206/08) (¹)

(Förfaranden vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Allmännyttiga tjänster i form av distribution av dricksvatten och rening av avloppsvatten — Tjänstekoncession — Begrepp — Överföring på uppdragstagaren av den verksamhetsrisk som är förenad med tillhandahållandet av tjänsten i fråga)

(2009/C 267/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

Motpart: Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

Ytterligare deltagare i rättegången: Stadtwirtschaft Gotha GmbH, Wasserverband Lausitz Betriebsführungs GmbH (WAL)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Thüringer Oberlandesgericht — Tolkningen av artikel 1.2 a och d samt artikel 1.3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den

31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, s. 1) — Anbudsinfördran avseende tillhandahållande, i form av offentlig tjänstekoncession, av en allmännyttig tjänst på området produktion, transport och distribution av dricksvatten samt på området bortföring och rening av avloppsvatten — Kriterier för att skilja mellan offentlig upphandling av tjänster och offentlig tjänstekoncession

Domslut

Den omständigheten att uppdragstagaren vid ett avtal om tjänster inte erhåller ersättning direkt av den upphandlande myndigheten, men har rätt att ta ut ersättning från tredje man, är tillräcklig för att avtalet ska anses utgöra en tjänstekoncession i den mening som avses i artikel 1.3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, under förutsättning att uppdragstagaren övertar hela eller åtminstone en betydande del av den risk som den upphandlande myndigheten skulle löpa om den utförde tjänsten själv, även om denna risk redan från början är mycket begränsad på grund av de offentlighetsrättsliga villkoren för tjänstens organisation.

(¹) EUT C 247, 27.9.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 september 2009 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social de Madrid — Spanien) — Francisco Vicente Pereda mot Madrid Movilidad SA

(Mål C-277/08) (¹)

(Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Rätt till årlig betald semester — Sjukledighet — Årlig semester sammanfaller med sjukledighet — Rätt till årlig semester under en annan period)

(2009/C 267/35)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Francisco Vicente Pereda

Svarande: Madrid Movilidad SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado de lo Social de Madrid — Tolkning av artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 229, s. 9) — Arbetstagare som, till följd av ett olycksfall i arbetet som inträffat före den årliga semesterperiod som har fastställts av företaget, är sjukledig under denna semesterperiod — Arbetstagarens rätt att ta ut sin semester under en annan period

Domslut

Artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller kollektivavtal som anger att en arbetstagare som är sjukledig under den årliga semesterperiod som fastställts i semesterschemat för företaget där arbetstagaren är anställd, inte har rätt att, efter sin återgång i arbete, ta ut sin årliga semester under en annan period än den som ursprungligen fastställdes, i förekommande fall utanför den motsvarande beräkningsperioden.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-286/08) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiven 2006/12/EG och 91/689/EEG — Farligt avfall — Skyldighet att utarbeta och genomföra en plan för hantering av farligt avfall — Skyldighet att upprätta ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortscaffandet av farligt avfall — Direktiv 1999/31/EG — Deponering av avfall — Bortscaffande av farligt avfall)

(2009/C 267/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 1.2 och 6 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199) och artiklarna 5.1, 5.2 och 7.1, 7.4 och 7.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (EUT L 114, s. 9) (som har ersatt rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 8 mars 1991) — Åsidosättande av artiklarna 3.1, 6–9, 13 och 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, s. 1) — Underlåtelse att uppfylla skyldigheten att utarbeta en plan för hantering av farligt avfall i enlighet med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna och skyldigheten att upprätta ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortscaffandet av farligt avfall — Underlåtelse att uppfylla skyldigheterna beträffande deponering av avfall och bortscaffande av farligt avfall

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt för det första artiklarna 1.2 och 6 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall jämförda med artiklarna 5.1, 5.2 och 7.1 i direktiv 2006/12, för det andra artikel 1.2 i direktiv 91/689 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 4 och 8 i direktiv 2006/12, och för det tredje artiklarna 3.1, 6–9, 13 och 14 i direktiv 1999/31

— genom att inte inom en rimlig tidsperiod ha utarbetat och genomfört en plan för hanteringen av farligt avfall, som är förenlig med de kriterier som uppställs i de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna, och genom att inte ha upprättat ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortscaffandet av farligt avfall, vilket innebär att nämnda avfall kan bortscaffas vid anläggningar med användning av de bäst anpassade metoderna, så att en hög nivå för miljö- och hälsoskyddet säkerställs.

— genom att inte ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att, med avseende på hantering av farligt avfall, följa artiklarna 4 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall och artiklarna 3.1, 6, 7, 8, 9, 13 och 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall.

2. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.